

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1998

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἴναι πολλά καί ίσχυρά καί ἀκατάβλητα τά ὅπλα τῆς ἀμώμου Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, ὥστε ποτέ δέν πρέπει νά ταρασσώμεθα καί νά δειλιῶμεν, ἀλλά νά ἀνασύρωμεν ἀπό τήν πολεμικήν αὐτῆς φαρέτραν τά πνευματικά ἐφόδια καί νά δίδωμεν τήν μαρτυρίαν μας, ἀνάλογα πρός τήν ἔκάστοτε παρουσιαζομένην περίπτωσιν· «ἐνδύσασθε, μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρός τό δύνασθαι ύμᾶς στῆναι πρός τάς μεθοδείας τοῦ διαβόλου» ('Ἐφεσίους στ', 11).⁶

Σήμερα ἡ μορφή πού λαμβάνει ἡ ἐπίθεσις τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων εἶναι ὑπουλη καί λίαν ἐπικίνδυνος. Καλεῖται ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικός λαός νά λάβῃ μιάν νέαν ταυτότητα μέ τόν ἀριθμό 666, τό ὅποιον εἶναι τό ὄνομα τοῦ Ἀντιχρίστου καί ίσοδυναμεῖ μέ τήν ἄρνησιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστεώς μας· «ἰδού ὁ σατανᾶς ἔξητήσατο ύμᾶς τοῦ συνιάσαι ώς τόν σῖτον» (Λουκᾶ κβ', 31).

‘Ο πειρασμός αύτός εἶναι πολύ μεγάλος καί ἐπόμενον εἶναι νά δημιουργηθοῦν διαφορετικές τάσεις καί νά γίνη μιά ἀντιπαράθεσις γνωμῶν καί ἀπόψεων. Περνᾶμε ὅλοι ἀπό ἓνα ψιλό κόσκινο σάν τό σιτάρι πού κοσκινίζεται διά νά ξεχωρίση ἀπό τά σκύθαλα. “Ολοι κρινόμεθα καί πρέπει νά δώσωμεν τήν ὁμολογίαν μας καί τήν ὄρθοδοξον μαρτυρίαν μας. «Νῦν κρίσις ἐστί τοῦ κόσμου τούτου» ('Ιωάννου ιβ', 31).

‘Εγράφησαν πολλά ὄρθα κείμενα καί ἐπληροφορήθη ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ τί πρέπει νά κάνη. ‘Η

ώφελεια πού προέκυψε άπό τήν ἐνημέρωσιν αύτήν
ήταν πολύ μεγάλη.

Θά ἀποφύγωμεν τήν σύγχυσιν ἐάν ἀκούμεν καί
πιστεύωμεν μόνον εἰς τόν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου καί
εἰς τήν διδασκαλίαν τῶν Ἅγίων Πατέρων. Ἐάν τοῦτο
πράττωμεν ἀθλοῦμεν νομίμως καί εύρισκόμεθα εἰς
τήν αὐλήν τῶν προβάτων τοῦ καλοῦ Ποιμένος.

Ἐγράψαμεν καί ἐμεῖς τήν πρακτικήν αύτήν ἐργα-
σίαν, μέ τήν συνεργασίαν τῶν πατέρων τῆς Μονῆς,
διά νά χρησιμοποιήσωμεν τίς παραστάσεις τοῦ ἐξω-
νάρθηκος τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τῆς Μονῆς, εἰς τάς
ὅποιας ἴστοροῦνται τά θέματα τῆς ιερᾶς Ἀποκαλύψε-
ως. Ἐκεῖ φαίνεται καθαρά ἡ ἔκτακτος ἐπέμβασις τοῦ
Θεοῦ, ὁ ὅποιος ἐπεμβαίνει δυναμικά διά νά προστα-
τεύσῃ καί νά στηρίξῃ τήν Ἑκκλησίαν του. Ἡ ἀγιογρά-
φησις τοῦ ἐξωνάρθηκος ἔγινε τό ἔτος 1767. Ἡ ἐπο-
πτική διδασκαλία τῶν εἰκόνων είναι πολύ ἰσχυρή καί
μπορεῖ μιά εἰκόνα νά εἰπῃ περισσότερα ἀπό ὅσα ἔνα
όλόκληρον βιβλίον.

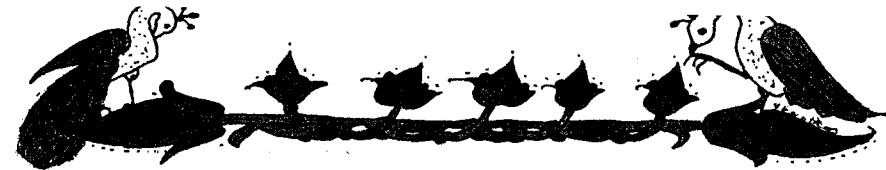
Μέ τόν τρόπον αύτόν θέλομεν νά ἐνημερώσωμεν
ὅσο γίνεται καθαρώτερα καί πειστικώτερα τόν πιστόν
λαόν τοῦ Θεοῦ, διά τό σοθαρό αύτό θέμα.

Εὔχομεθα ὁ Θεός τῆς εἰρήνης καί πάστης παρακλή-
σεως νά μᾶς δώσῃ δύναμιν ὁμολογίας καί πίστεως καί
ύπομονῆς διά νά «**αἱχμαλωτίζωμεν πᾶν νόημα εἰς τήν**
ύπακοήν τοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. 1', 5).

Ο Καθηγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Καρακάλλου
Αρχιμ. Φιλόθεος καί οἱ σύν ἑμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Χριστός ὁ ὅποιος είναι ἡ «**κεφαλή τοῦ σώματος**
τῆς Ἑκκλησίας» (Κολασ. α' 7) μέ τήν πάνσοφη καί
στοργική πρόνοιά του συγκρατεῖ καί κατευθύνει
τήν Ἑκκλησίαν του, ἡ ὅποια πορεύεται νικηφόρα διά
μέσου τῶν αἰώνων. Ἡ ἄμωμος ὄρθόδοξος πίστις εἰς
τόν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν είναι ἡ μόνη ὁδός τῆς σωτη-
ρίας τοῦ ἀνθρώπου. Αύτή είναι ἡ διδασκαλία καί ἡ ζωή
τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων καί τῶν Ἅγιων Πατέρων.

Ο Χριστός είναι ἡ κεφαλή τοῦ σώματος πού είναι ἡ
Ἑκκλησία καί ἐμεῖς «**σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέ-**
ρους» (Α' Κορ. ιβ', 27). Ἡ Ἑκκλησία ἡ ὅποια ἔχει θεμε-
λιωθῆ ἐπί τῆς Σταυρικῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου χα-
ρίζει εἰς τούς πιστεύοντας καί βαπτισθέντας εἰς τό
ὄνομα αύτοῦ ὅλα τά μέσα τῆς σωτηρίας καί καθιστᾶ
αύτούς υἱούς φωτός καί κληρονόμους τῆς οὐρανίου
θασιλείας. Ἡ Ἑκκλησία χαρίζει εἰς τόν ἀνθρώπον τήν
ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν. Διά τῆς χάριτος τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος ἐλευθερώνει αύτόν ἀπό ὅλες τίς ἀμαρτίες
καί προφυλάσσει αύτόν ἀπό ὅλες τίς παραθρησκείες,
ἀπό ὅλες τίς αἰρέσεις, τίς πλάνες, ἀπό ὅλα τά δαιμό-
νια καί τά σχέδια τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἡ Ἅγια τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία πορεύεται πρός τε-
λικήν ἀναμέτρησιν μετά τοῦ Ἀντιχρίστου καί ὅλων
τῶν ὄργανων αύτοῦ. Τά προανακρούσματα τῶν θλίψε-
ων καί τῶν δοκιμασιῶν θά ἐπιταθοῦν κατά τήν περίο-
δον τοῦ τελικοῦ ἄγῶνος, πού θά προηγηθῇ τοῦ ὄρι-
στικοῦ θριάμβου τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ἐπικρατήσε-
ως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Κάθε ὄρθόδοξος Χριστιανός πρέπει καθαρά νά

γνωρίζη ὅτι: 'Η συντριβή τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ ὁ Θρίαμβος τῆς Ἔκκλησίας εἶναι τὸ πλέον ἐλπιδοφόρο μήνυμα τὸ ὅποιον μεγαλοφώνως σαλπίζεται ἀπό τούς Ἀγίους Ἀγγέλους, σύμφωνα μέ τό ἵερόν βιθλίον τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τούς ἄγίους πατέρας οἱ ὅποιοι ἡρμήνευσαν τὸ βιθλίον αὐτό.

Κάθε ὄρθόδοξος Χριστιανός πρέπει νά πιστεύῃ ἀκραδάντως, χωρίς ἀμφιβολίαν ἢ διψυχίαν, εἰς τήν μεγίστην προστασίαν πού ἀπολαμβάνει ἀπό τήν σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι πρέπει, πᾶσῃ θυσίᾳ, νά ἀρνηθῇ τό χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τήν ταυτότητα αὐτοῦ.

Κάθε ὄρθόδοξος Χριστιανός θά ἀπατηθῇ διπλά ἐάν πλανηθῇ πιεζόμενος ἀπό τήν δυσκολίαν τῶν καιρῶν καὶ ἀρνηθῇ τόν Χριστόν λαμβάνοντας τήν ταυτότητα μέ τό 666· «**ἔλκος πονηρόν καὶ κακόν ἐπί τούς ἀνθρώπους τούς ἔχοντας τό χάραγμα τοῦ Θηρίου καὶ προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ**» (Ἀποκ. ιστ', 2). Θά ἔχῃ τήν αἰσχύνην καὶ εἰς αὐτήν τήν ζωήν, ἀλλά πολύ περισσότερον εἰς τήν αἰώνιον.

Εἰς τήν δύσκολον αὐτήν καμπήν τής ιστορίας ὅπου διέρχεται ἡ ἀνθρωπότης **ἡ προετοιμασία τοῦ ὄρθοδόξου πιστοῦ λείμματος, τοῦ μικροῦ ποιμνίου, εἶναι τό κυριώτερον μέλημα τῆς Ἔκκλησίας**. Ο "Ἄγιος Θεός ἀναζητεῖ νέους ὀμολογητάς καὶ ἡ Ἔκκλησία του νέους μάρτυρας.

Κάθε ὄρθόδοξος Χριστιανός πρέπει νά προετοιμάζεται διά τήν σφοδράν αὐτήν σύγκρουσιν μέ τά μυστήρια τῆς Ἔκκλησίας μας καὶ πρέπει νά πιστεύῃ ὅτι ἡ Ἔκκλησία, ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας, θά τόν ὀδηγήσῃ εἰς τόν παράδεισον νά χαίρεται πάντοτε μαζί μέ ὅλους τούς δικαίους, διότι ὁ Χριστός **«ἔξηλθε νικῶν καὶ ἴνα νικήσῃ»** (Ἀποκ. στ', 2).

Εἴμεθα λυτρωμένοι διά τοῦ Αἵματος τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Δέν χρειαζόμεθα τίποτε ἄλλο, οὕτε ἀρνούμεθα τήν ἐλευθερίαν αὐτοῦ. Δέν συσχηματίζόμεθα μέ τά σχήματα καὶ τίς συνθήκες τοῦ αἰώνος τούτου, τοῦ ἀπατεῶνος, καὶ δέν θεβηλώνουμε μέ τό χά-

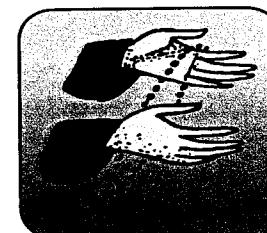
ραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου τόν ναόν τοῦ Θεοῦ, τήν εἰκόνα τῆς ψυχῆς μας, ἡ ὅποια εἶναι τό ὠραιότερον καὶ ἀγιώτερον δῶρον τῆς Ἅγιας Τριάδος εἰς τόν ἄνθρωπον.

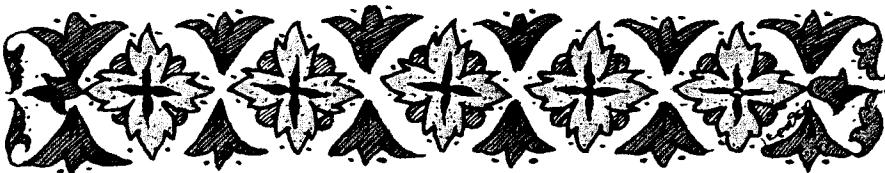
Ἀκολουθοῦμεν τήν Ἀποστολικήν καὶ ἀγιοπατερικήν παράδοσιν καὶ τρέχομεν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ μόνον αὐτόν λατρεύομεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ἀπορρίπτομεν ὅλα τά ψευδοείδωλα πού κατευθύνονται ἀπό τά ὅργανα τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ ἀρνούμεθα νά ύποταχθοῦμε καθ' οίονδήποτε τρόπον εἰς τά σχέδια αὐτοῦ. **«Τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρός βελίαλ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετά ἀπίστου; τίς δέ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετά εἰδώλων; ύμεῖς γάρ ναός Θεοῦ ἐστε ζῶντος»** (Β' Κορ. στ', 14-16).

Πιστεύομεν καὶ ὅμολογοῦμεν ὅτι ἡ ὁδός τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ εἶναι ἡ μόνη ὁδός τῆς σωτηρίας καὶ λέγομεν ώς ὁ προφήτης: **«οὐ πρέσβυς, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς»** (Ησαϊας 63, 9).

Ολα ὅσα ἀναφέραμεν ἀνωτέρω θά προσπαθήσωμεν μέ τήν βοήθειαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, πρός παράκλησιν τῶν ὄρθοδόξων Χριστιανῶν, νά τά ἀναλύσωμεν περισσότερον, διά νά ἔχωμεν ὅλοι βεβαιοτέραν τήν ἐλπίδα καὶ τήν πίστιν μας εἰς τόν "Ἄγιον Τριαδικόν Θεόν καὶ εἰς τήν Ἔκκλησίαν του.

Ἡ σφραγῖδα τοῦ Χριστοῦ

Χρειάζεται νά γίνη μιά ὄρθη ἐνημέρωσις τῶν ὄρθοδόξων Χριστιανῶν, διότι δέν ὅμιλοῦμε διά τήν σφραγῖδα τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ συνέχεια γράφομεν καί ὅμιλοῦμε διά τήν σφραγῖδα τοῦ Ἀντιχρίστου. Δέν τονίζομε τήν δύναμιν τῆς Ἑκκλησίας, ἀλλά τήν ἀδυναμίαν τοῦ Ἀντιχρίστου. "Ἐτσι δημιουργοῦμε ἀνησυχίαν καί φόβον εἰς τίς ψυχές τῶν Χριστιανῶν, ἐνῷ ἡ Ἑκκλησία ἔχει χρέος νά σκορπά ἐλπίδα καί παρηγοριά· ὁφείλει νά προετοιμάζῃ τά τέκνα της νά σφραγισθοῦν μέ τήν σφραγῖδα τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τό ιερόν βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως δέν γίνεται λόγος μόνον διά τό χάραγμα τοῦ Θηρίου, ἀλλά καί διά τό σφράγισμα τοῦ Ἀρνίου, τό ὅποιον δέχονται οἱ λατρεύοντες καί προσκυνοῦντες τόν "Αγιον Θεόν.

Ποία είναι ἡ ἀναφερομένη ἐδῶ σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ; Είναι τό μυστήριον τοῦ βαπτίσματος καί τοῦ χρίσματος μέ τά ὅποια κυρίως ὁ Χριστιανός σφραγίζεται. Διά τοῦτο δέν ὁ ιερεύς χρή τόν πιστόν σταυροειδῶς μέ τό "Αγιον Μύρον λέγει: «Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Αγίου».

Τό σφράγισμα γίνεται ἐξωτερικά εἰς τό σῶμα, ἀλλά εἰσέρχεται καί εἰς τήν ψυχήν. Σφραγίζεται καί ἀγιάζεται ὅλος ὁ ἄνθρωπος καί γίνεται ναός τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Τοῦτο λέγει καί ὁ Ἀπόστ. Παῦλος: «μὴ λυπεῖτε τό πνεῦμα τό "Αγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως» (Ἐφεσ. δ', 30).

Βεβαίως καί μετά τό Βάπτισμα δέν δέν ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἡ Χάρις καλύπτεται ἀπό τά πάθη. Ἡ μυστηριακή ὅμως ζωή τῆς Ἐκκλησίας ἀποβλέπει εἰς τήν ἀποκατάστασιν τῆς Χάριτος.

Εἰς τά ἔσχατα θά γίνουν τρομερές ἀναστατώσεις εἰς τό σύμπαν ὅπως περιγράφονται εἰς τήν Ἀποκάλυψιν, ἀλλά καί εἰς τά Εὐαγγέλια¹. Πρίν ὅμως γίνουν οἱ παγκόσμιες αὐτές ἀναστατώσεις θά γίνουν κλυδωνισμοί καί ἀναστατώσεις εἰς τήν πίστιν καί εἰς τά ἥθη τῶν Χριστιανῶν. Είναι ἡ πολλή ἀμαρτία, ἡ σύγχυσις, ἡ ἀμφιβολία καί ἡ ἀπιστία πού ἐπικρατοῦν σήμερα εἰς τόν κόσμον.

Ἐμπρός εἰς τά κοσμοϊστορικά αύτά γεγονότα προβάλλει ἔντονη ἡ παράκλησις τῶν Χριστιανῶν: **Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.**

Πρίν ἀνοιχθῇ ἡ ἐθδόμη σφραγῖδα περιγράφονται δύο συγκλονιστικές ἀλλά καί πολύ παρηγορητικές σκηνές οἱ ὅποιες δείχνουν τήν θέσιν τῶν πιστῶν Χριστιανῶν μέσα εἰς αὐτές τίς φοβερές ἀναστατώσεις.

"Ο Εὐαγγελιστής Ἰωάννης γράφει, ὅτι τέσσαρες "Ἄγγελοι εἰς τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὄριζοντος κρατοῦν τούς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διά νά μή φυσᾶ ἄνεμος εἰς τήν γῆν, οὔτε εἰς τήν θάλασσαν, οὔτε εἰς πᾶν δένδρον. Καί ἔνας πέμπτος "Ἄγγελος τούς φωνάζει, ὅτι πρίν ἐξαπολύσουν τίς φοβερές αὐτές καταστροφές πρός τιμωρίαν τῶν ἀπίστων πρέπει νά σφραγίσουν τούς πιστούς δούλους τοῦ Θεοῦ εἰς τά μέτωπα

1. «Ἐύθέως δέ μετά τήν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοταδήσεται καί ἡ σελήνη οὐ δώσει τό φέγγος αὐτῆς...» (Ματθαίου 24, 29).

«Ἡξει δέ ἡ ἡμέρα Κυρίου.... ἐν ᾧ οὐρανοί ροιζηδόν παρελεύσονται, στοιχεῖα δέ καυσούμενα λυθήσονται, καί γῆ καί τά ἐν αὐτῇ ἐργα καήσεται» (Β' Πέτρου 3, 10).

αύτῶν:

«καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπό ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἵς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· μή ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τά δένδρα, ἃχρις οὐ σφραγίσωμεν τούς δούλους τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»

(Αποκάλυψις ζ', 2-3).

Ο "Ἄγγελος μέ τήν σφραγίδα τοῦ ζῶντος Θεοῦ θέλει νά σφραγίση τούς δούλους τοῦ Θεοῦ ώστε νά μή ταλαιπωρηθοῦν καί βασανισθοῦν ἀπό τά ἐπερχόμενα δεινά. Ή σφράγισις ὅμως πρέπει νά ἔχῃ χαρακτήρα ἀνάλογον μέ τήν ἐποχήν. Εἰς τάς ἐσχάτους ὅμως ήμέρας θά ἔχῃ σκοπόν ὅχι τήν ἀποφυγήν τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά τήν προστασίαν τῶν Χριστιανῶν ἀπό τήν πλάνην τοῦ Ἀντιχρίστου, χωρίς θέβαια νά ἀποκλείεται καί γενικώτερος χαρακτήρας προστασίας: «εἰ μή ἐκολοθώθησαν αἱ ήμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθῃ πᾶσα σάρξ· διὰ δέ τούς ἐκλεκτούς κολοθωθήσονται αἱ ήμέραι ἐκεῖναι» (Ματθαίου 24, 21-23). Πάντως τό παρήγορον είναι ὅτι οἱ σφραγισμένοι εύρισκονται κάτω ἀπό τήν προστατευτικήν σκέπην τοῦ Θεοῦ καί δέν πρέπει νά φοβοῦνται τίποτε.

Ἐνώ ή πρώτη σκηνή πού περιγράψαμε είναι ἐπίγει-

ος, ἡ δευτέρα είναι ἐπουράνιος. Είναι μιά ἀπό τίς ὥραιότερες ὁπτασίες τοῦ Ἱεροῦ Βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως καί δείχνει ποῖον θά είναι τό μέλλον τῶν Χριστιανῶν οἱ ὅποιοι ἐσφραγίσθησαν καί ἐλεύκαναν τάς στολάς αὐτῶν ἀπό τό αἷμα τοῦ Ἀρνίου, **«καὶ ἴδου ὅχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδείς ἐδύνατο»** (Αποκ. ζ', 9).

Ο λαός αὐτός είναι ἀναρίθμητος καί προέρχεται ἀπό κάθε φυλήν καί γλωσσαν καί εύρισκονται παντοτινά ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ. Προέρχονται ἀπό τήν θλίψιν τήν μεγάλην, ἀπό τά μαρτύρια καί κρατοῦν εἰς τά χέρια τους φοίνικας, σύμβολα τῆς νίκης κατά τῆς ἀμαρτίας καί τῆς νέας ζωῆς εἰς τήν ὅποιαν εἰσῆλθον. Είναι ἀνέκφραστη ἡ εύτυχία καί ἡ εύγνωμοσύνη τῶν σεσωσμένων αὐτῶν ψυχῶν τήν ὅποιαν διασαλπίζουν ἀσυγκράτητα: **«κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ Θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ»** (Αποκ. ζ', 10). Τό ἀρνίον, ὁ καλός ποιμήν, θά ὀδηγή αὐτούς καί θά παρέχῃ εἰς αὐτούς κάθε πνευματική εὐφροσύνη, χαρά καί εύτυχία: **«καὶ ἔξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν»** (Αποκ. ζ', 17).

Η περιγραφή αὐτή σκορπά μεγάλη παρηγοριά καί ἐλπίδα εἰς τούς ἀγωνιζομένους Χριστιανούς. Υπῆρξε η περιγραφή αὐτή μιά ἀκένωτος πηγή δυνάμεως καί μιά ἀνεξάντλητος πηγή θάρρους δι' ὅλους τούς διωκομένους καί βασανιζομένους Χριστιανούς ὅλων τῶν αἰώνων. Είναι μιά ἀπό τίς πιό ἐλπιδοφόρες σελίδες τῆς Ἅγιας Γραφῆς καί πρέπει πολύ νά τήν μελετήσουμε, διότι εἰσερχόμεθα εἰς νέαν περίοδον ὄμοιογίας καί μαρτυρίου καί πρέπει νά ἐλπίζωμεν καί νά πιστεύωμεν ὅτι «οἱ Θλίψεις μας, πού γρήγορα περνοῦν καί είναι δι' αὐτό ἐλαφραί, κατεργάζονται εἰς ἡμᾶς εἰς ὑπερβολικά μεγάλον βαθμόν αἰώνιον βάρος δόξης» (Β' Κορ. δ', 17).

Ἐπακολουθοῦν θαρύτεραι τιμωρίαι αἱ ὁποῖαι ἀρχίζουν διά τῶν ἐπτά σαλπίγγων. Εἶναι δραστικώτερα παιδαγωγικά μέσα διά τῶν ὅποιων ὁ Θεός ζητεῖ νά μετανοήσουν οἱ Χριστιανοί, ἀλλά καὶ νά τιμωρηθοῦν οἱ διωκται. Πρόκειται περὶ θεομηνιῶν αἱ ὁποῖαι θά συμβοῦν εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τούς ποταμούς καὶ εἰς τὸν ἀέρα κατά τούς ἐσχάτους καιρούς καὶ θά καταλήξουν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ κράτους τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν.

Πρίν ὅμως ἀρχίσῃ ἡ περιγραφή τῶν φοβερῶν αὐτῶν δραματικῶν γεγονότων εἰς τὸν οὐρανό γίνεται μιά προετοιμασία. Ἐπικρατεῖ σιγή εἰς τὸν ούρανό μισή ὥρα. Εἶναι καταπληκτικό τὸ γεγονός αὐτό. Φανερώνει τὴν φροντίδα καὶ τό ἐνδιαφέρον πού ἔχουν οἱ "Αγγελοι διά νά βοηθήσουν τούς πιστούς τὴν ὥρα πού ἔρχονται οἱ νέες παιδαγωγικές τιμωρίες. Πόσον παρήγορον εἶναι τὸ μήνυμα αὐτό πρός τούς ὄρθιοδόξους Χριστιανούς! Ἀλλά ἂς τό παρακολουθήσωμεν προσεκτικώτερα.

"Αγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω εἰς τό ἐπουράνιον θυσιαστήριον κρατῶντας εἰς τὰ χέρια του χρυσοῦν θυμιατήριον. Καί ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλά, τά ὅποια εἶναι αἱ προσευχαί καὶ αἱ πρεσβεῖαι τῆς ἐν οὐρανοῖς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, διά νά προσφέρη αὐτάς πρός ἐνίσχυσιν τῶν προσευχῶν τῶν ἐπί γῆς ἀγωνιζομένων Χριστιανῶν· **«καί ἀνέβη ἡ εὔωδία τῶν θυμιαμάτων μαζύ με τάς προσευχάς τῶν ἐπί γῆς πιστῶν ἀπό τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ἐμπρός εἰς τὸν Θεόν»** ('Αποκ. η', 4).

Μέ ἀπλᾶ λόγια: Παίρνει ὁ "Αγγελος τίς προσευχές τῶν πιστῶν πού εύωδιάζουν σάν θυμίαμα καὶ τίς πηγαίνει ἐμπρός εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τώρα ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί τί κάνουμε; Ἀφοῦ βλέπομεν εἰς ποῖαν φοβεράν δοκιμασίαν ὀδηγούμεθα δέν πρέπει νά μετανοήσωμεν; Δέν πρέ-

πει νά κλαύσωμεν καί νά πενθήσωμεν; Πρέπει θερμά νά προσευχηθοῦμε αὐτόν τὸν καιρόν. Ἡ προσευχή πρέπει νά ἀπορροφήσῃ ὅλη τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας καί νά κράξωμεν γιοερά πρός τὸν Κύριον: **Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον τὸν κόσμον σου.** Καί νά εἰμεθα βέθαιοι ὅτι ἡ προσευχή μας διά τῶν πρεσβυτέρων θά φθάσῃ ὡς εὐώδες θυμίαμα εἰς τὸν Ἀγιον Θρόνον τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ Ἀγιος Θεός βλέποντας τὴν ἀγωνιώδη προσευχήν τῶν παιδιῶν του θά μακροθυμήσῃ, θά θαυματουργήσῃ, θά ἐλεήσῃ τούς δούλους του καί θά ὀδηγήσῃ τὴν Ἑκκλησίαν του μέ δόλους τούς εἰς αὐτήν εὐρισκομένους Χριστιανούς εἰς τὸν Παράδεισον.

* * *

«Ο καθένας ἀπό τοὺς πρεσβυτέρους εἶχε κιθάραν καί φιάλες χριστές γεμάτες ἀπό θυμίαμα, τὰ ὅποια εἶναι οἱ προσευχές τῶν Χριστιανῶν πού ἀποτελοῦν ὅλην τὴν Ἑκκλησίαν του» (Ἀποκ. ε', 8).

Τό φρέαρ τῆς ἀβύσσου

Μέ τό πέμπτον σάλπισμα ἔρχονται ἀπό τὸν διάβολον πολλά κακά εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. "Ανοιξε τό πηγάδι τῆς ἀβύσσου. Καί ἐβγῆκαν ἀπό τό πηγάδι αὐτό πλῆθος πονηρῶν πνευμάτων, πού ἦταν σάν καπνός μεγάλης καμίνου· καί ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος ἀπό τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδιοῦ. "Οταν τό σύννεφο αὐτοῦ τοῦ καπνοῦ ἄρχισε νά ἀπλώνη, ἐβγῆκαν εἰς τὴν γῆν ἀκρίδες, ὅντα δαιμονικά, εἰς τά ὅποια, κατά παραχώρησι Θεοῦ, ἐδόθη ἔξουσία κακοποιός, σάν αὐτή πού ἔχουν οἱ σκορπιοί τῆς γῆς.

Οἱ ἀκρίδες αὐτές ἐπῆραν ἐντολήν νά μή βλάψουν τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὔτε κάθε πράσινο φυτό, οὔτε κάθε δένδρο, παρά μόνον τούς ἀνθρώπους πού δέν φέρουν εἰς τά μέτωπά των τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ.

Ο "Ἀγιος Ἄνδρεας Καισαρείας δίδει εἰς αὐτά ἐρμηνεία πνευματική καί λέγει, ὅτι μέ τίς ἀκρίδες αὐτές νοοῦνται οἱ δαιμονες οἱ ὅποιοι ἐξαπολύουν ἐναντίον μας πόλεμον· «καὶ ἀνέβη καπνός ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνός καμίνου καιομένης». Ἐδῶ, ἀσφαλῶς, δέν προκειται περί πραγματικοῦ καπνοῦ, ἀλλά διά κάτι πού δομοιάζει μέ καπνό. Διά τοῦτο λέγει: «ὡς καπνός», σάν καπνός μαῦρος, πού βγαίνει ἀπό καιομένη κάμινο.

Ποίος είναι αὐτός ὁ καπνός; Είναι ὅλες οἱ σατανικές διδασκαλίες, τὰ διάφορα ἰδεολογικά ρεύματα καί οἱ παραθρησκεῖτες τοῦ πανθεϊσμοῦ, τῆς θεοσοφίας, τοῦ ἐσωτερισμοῦ, τῆς ἀνθρωποσοφίας πού ἤλθαν εἰς

τήν πατρίδα μας. 'Υπάρχουν σήμερα 423 παραθρησκείες είς τήν πατρίδα μας.*

«Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος».

"Οπως τό νέφος σκοτίζει τόν ἥλιον ἔτσι καὶ ὁ καπνός αὐτῶν τῶν σκοτεινῶν σατανικῶν διδασκαλιῶν σκοτίζει τόν νοῦν τῶν ἀνθρώπων καὶ κλονίζει τήν πίστιν των καὶ δυσκολεύονται νά ίδοῦν τόν "ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τόν "Ἄγιον Θεόν. Παρεμποδίζεται τό Θείον φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἀνθρωπος ἐπλανήθη καὶ βαδίζει

«Καὶ ἐλέχθη εἰς αὐτούς νά μή βλάψουν τόν χόρτον τῆς γῆς, οὔτε κάθε πράσινον φυτόν, οὔτε κάθε δένδρον, παρά μόνον τούς ἀνθρώπους, πού δέν ἔχουν εἰς τά μέτωπά των τήν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ»

(Αποκ. θ', 4).

* Ζ' Πανορθόδοξη συνδιάσκεψη ἐντεταλμένων Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας Ἀλίαρτος Βοιωτίας 26-9-1995.

εἰς τό σκότος . Καὶ αὐτό ἀρέσει εἰς τόν διάβολον, διά νά κρύθεται καὶ νά μή φαίνωνται τά πονηρά αὐτοῦ ἔργα· «πᾶς γάρ ὁ τά φαῦλα πράσσων μισεῖ τό φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρός τό φῶς, ἵνα μή ἐλεχθῇ τά ἔργα αὐτοῦ» ('Ιωάννου γ', 20).

Τά περίεργα αὐτά ὅντα, οἱ ἀκρίδες, κατά παραχώρησιν Θεοῦ δέν μποροῦν μέ κανένα τρόπο νά κάνουν κακό εἰς τούς ἐσφραγισμένους μέ τήν σφραγίδα τοῦ Κυρίου. "Εχουν μόνον δικαίωμα νά βλάψουν τούς ἀμαρτωλούς καὶ ἀμετανοήτους, οἱ όποιοι δέν ἄφησαν τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ νά ἐπιθέση εἰς τά μέτωπά των τήν σφραγίδα τῆς Χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Θά πληγωθοῦν ἐκεῖνοι πού ἔχλεύασαν τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ δέν ἔσυνετίσθησαν μέ τίς προηγούμενες παιδαγωγικές τιμωρίες πού ἔστειλεν ὁ Θεός. Θά τιμωρηθοῦν ἐκεῖνοι πού ἀρνοῦνται τήν προστασίαν τῶν Μυστηρίων τῆς Ἑκκλησίας μας.

Τό πλήγμα θά είναι φοβερό καὶ τρομερό, ὅχι τόσο διότι θά στερηθοῦν τήν πρόσκαιρον αὐτή ζωήν, ἀλλά διότι θά πεθάνουν ἀμετανόητοι: «καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν» ('Αποκ. θ', 21). Διά τούς ἐσφραγισμένους ὅμως ὁ θάνατος δέν θά είναι τιμωρία ἀλλά μετάβασις πρός τήν αἰώνιον πατρίδα, τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

* * *

«Βλέπω ἔνα σκότος πού ἔρχεται νά καλύψῃ τήν γῆν μαζύ μέ μίαν μεγάλην ὄργην. Βλέπω συγχρόνως ὅτι τό φῶς ἔγινε σκότος βαθύ, τό δέ σκότος ἔγινεν ἀμέτρητον σκότος. "Ω εἰς ποῖον σκότος βαδίζομεν!"»

π. Φιλόθεος Ζερβάκος.

Ἡ καταμέτρησις τοῦ Ναοῦ

Μεταξύ τοῦ ἕκτου καὶ τοῦ ἑβδόμου σαλπίσματος παρεμβάλλεται ἔνα ἐπεισόδιον τὸ ὅποιον ἔχει συμβολικήν ἀλλά καὶ ἐσχατολογικήν σημασίαν. Ἀπό τὸ σημεῖον αὐτό ἀρχίζει ὁ ἀποφασιστικός ἄγωνας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ προαναγγέλεται ὁ τελικός θρίαμβος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. "Ολα ὅσα καταγράφονται ἐδῶ ἀποτελοῦν ἔνα διάψαλμα παρηγοριᾶς καὶ ἐλπίδος τῶν Χριστιανῶν.

Καί μοῦ ἐδόθη κάλαμος, λέγει ὁ Ἰωάννης, ὅμοιος μὲν ράβδον καὶ μοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος. Σήκω καὶ μέτρησε μέ αὐτὸν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Θυσιαστήριον καὶ ἐκείνους, πού προσκυνοῦν μέσσα εἰς τὸν ναὸν αὐτὸν. Τὴν αὐλήν ὅμως πού εἶναι ἀπ' ἔξω ἀπό τὸν ναὸν αὐτὸν θγάλε την ἔξω καὶ μή την μετρήσης, διότι ἐδόθη εἰς τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη.

Μέ τὸ μέτρημα αὐτό θά βοηθηθοῦν οἱ Χριστιανοί νά βαδίζουν τὸν δύσκολον δρόμον μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας. Θά παρηγοροῦνται ἀπό τούς φοβερούς διωγμούς, διότι θά γνωρίζουν ὅτι ἀνήκουν εἰς τούς μετρημένους, οἱ ὅποιοι προστατεύονται ἀπό τὸν παντοδύναμον Κύριον.

Ἡ ἐντολή πού παίρνει ὁ Ἰωάννης εἶναι σαφῶς προσδιορισμένη. Καθορίζει ἐπακριβῶς τί πρόκειται νά μετρήσῃ ὁ Ἱερός Εύαγγελιστής. «**Μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ**». Ἡ μέτρησις τοῦ ναοῦ εἶναι μιά πρᾶξις συμβολική καὶ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ σφράγισμα

τῶν πιστῶν. Ὁμοιάζει μὲ τό σφράγισμα τῶν πιστῶν πού εἴδαμε εἰς τό ἔθδομον κεφάλαιον. Είναι ἐκδήλωσις μεγάλης ἀγάπης καὶ προστασίας τοῦ Ἅγιου Θεοῦ πρός τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ τά παιδιά του. «**Μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ**». Δέν ἐννοεῖ τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος, ἀλλά τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν στρατευομένην ἐδῶ καὶ τὴν Θριαμβεύουσαν εἰς τὸν ούρανόν. Ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εύρισκεται κάτω ἀπό τὴν ἀπόλυτον προστασίαν τοῦ

«καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ράβδῳ λέγων· ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν αὐλήν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἐκβαλε ἔξω καὶ μή αὐτήν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι»

(Ἀποκ. Ια', 1-2).

Θεοῦ καὶ πορεύεται νικηφόρα διά μέσου τῶν αἰώνων, παρ' ὅλους τούς κατά καιρούς διωγμούς τοῦ Ἀντιχρίστου, ἔως ὅτου καταλήξῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ὡς θριαμβεύουσα δέ ἡ Ἐκκλησία θά ύπάρχη πάντοτε εἰς τὴν αἰώνιότητα.

Σκοπός λοιπόν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά προστατεύσῃ διά τῶν μυστηρίων της τά παιδιά της ἀπό τὴν πλάνην τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ νά τά ὀδηγήσῃ εἰς τὸν παράδεισον· καὶ ἐπιτακτική ἀνάγκη τῶν ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ναός Θεοῦ, «οὐκ οἴδατε, ὅτι ναός Θεοῦ ἔστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οίκεῖ ἐν ὑμῖν» (Α' Κορ. γ', 16) εἶναι νά εύρισκονται ως ζωντανά μέλη μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νά ἀπολαμβάνουν ὅλας τὰς δωρεάς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

«Τὴν αὔλην τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μή αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι».

Ο Θεός λέγει καθαρά εἰς τὸν Ἰωάννην: Αὐτούς πού εἶναι εἰς τὴν αὔλην μή τούς μετρήσῃς. Αὐτοί ἀπεκόπησαν ἀπό τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, δέν συμμετέχουν εἰς τὰ μυστήρια αὐτῆς καὶ ἐπομένως δέν ἔχουν χάριν. "Ἐπεσαν εἰς τὴν πλάνην, εἰς τὴν εἰδωλολατρίαν καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους καιρούς θά προσκυνήσουν τὸν Ἀντιχριστὸν. Αὐτό εἶναι πολύ σοβαρό καὶ πρέπει κάθε ἔνας νά τό προσέξῃ ιδιαίτερα.

Μέ τό σάλπισμα τοῦ ἑβδόμου Ἀγγέλου ἀκούστηκαν φωνές εἰς τὸν οὐρανόν. Εἶναι ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως τῶν οὐρανίων ἀγγελικῶν δυνάμεων. Πανηγυρίζουν τό μεγαλύτερο γεγονός, ὅτι ἐπεκράτη-

Χοροί Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· ἡμεῖς στρατεύμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρί καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.
(Παρακλητική ἥχος 6').

σεν ὄριστικῶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. «**Καί ὁ ἑβδόμος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ ἐγένοντο φωναί μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων**» (Ἀπ. ια', 15).

Εἶναι ἔνα οὐράνιο προανάκρουσμα τοῦ τελικοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας καὶ διασαλπίζεται πρίν ἀκόμη γίνη ἡ τελική σύγκρουσις τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν Ἀντίχριστον. Προαναγγέλλεται ως ἔνα τελειωμένο γεγονός ἡ συντριβή τοῦ Ἀντιχρίστου ὑπό τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τώρα βλέπει ὁ οὐράνιος πνευματικός κόσμος καὶ γίνεται ἀγγελοπανηγύρι εἰς τὸν οὐρανόν.

Τί χαρά καὶ αἰσιοδοξία σκορπά εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς τὸ γεγονός αὐτό! Καὶ πόσο πρέπει νά ἀγωνίζωνται θερμά διά νά τηρήσουν ἀμόλυντον τὴν πίστιν των καὶ νά θυσιάζουν τά πάντα διά τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν!

Καὶ προχωροῦμε εἰς ἔνα ἄλλο θαυμάσιο γεγονός. 'Από τὴν δοξολογίαν τῶν ἀγγέλων φθάνομε εἰς τὴν εύχαριστίαν τῶν εἰκοσιτεσσάρων πρεσβυτέρων· ως ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας προσκυνοῦν καὶ εύχαριστοῦν τὸν Ἀγιον Θεόν, διότι ὅλοκληρώθηκε τελικῶς ὁ ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπεκράτησε ὄριστικά ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. «**Καί οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, πού κάθωνται ἐμπρός εἰς τὸν Θεόν ἐπί τῶν θρόνων των, ἐπεσαν μέ τά πρόσωπά των κάτω καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεόν λέγοντες· σέ εὐχαριστοῦμεν Κύριε ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, πού ύπάρχεις χωρίς νά λάθης ἀπό ἄλλον τὴν ὑπαρξίν σου καὶ ύπηρχες πάνιστε καὶ θά ύπάρχης εἰς τούς αἰώνας. Σέ εὐχαριστοῦμεν, διότι ἔλαθες τὴν δύναμίν σου τήν μεγάλην καὶ ἐθασίλευσες**» (Ἀποκ. ια', 16, 17).

Οι ἀμαρτωλοί, οἱ ἀντίχριστοι καὶ οἱ διώκται τῶν Χριστιανῶν ἐνόμιζαν τὴν εύσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ ως ἀδυναμίαν. Αἰώνες τώρα ἐθασάνιζαν τὴν Ἐκκλησίαν

του· καί ὁ "Ἄγιος Θεός δέν ἐπενέθαινε δυναμικά, διά νά είναι κανείς ἐλεύθερος νά ἀκολουθῇ τόν δρόμον του. Τώρα ὅμως, εἰς τούς ἐσχάτους καιρούς θά πάρη ὁ Θεός εἰς τά χέρια του τήν δύναμιν του καί θά συντρίψῃ τό κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου.

Πρίν ὅμως προχωρήσουμε καλόν είναι νά γίνη ἐδῶ μιά συνοπτική καταγραφή τῶν ὅσων ἔως ἐδῶ ἐλέχθησαν.

Ο σκοπός διά τόν ὅποιον ἐγράφη τό Ἱερόν Βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως είναι νά παρακινῇ τούς Χριστιανούς νά ζοῦν μέ μετάνοια καί νά προετοιμάζωνται διά τήν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου. Νά παρηγορήσῃ αὐτούς νά ἀντιμετωπίζουν μέ ἐλπίδα καί ὑπομονή τίς θλίψεις καί τά μαρτύρια πού θά προηγηθοῦν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Κατά συνέπειαν τό Κύριον θέμα τοῦ βιβλίου αύτοῦ είναι ἡ σύγκρουσις μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς δυνάμεως τοῦ σατανᾶ, ἡ ὅποια θά καταλήξῃ εἰς τόν ὄριστικόν θρίαμβον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὅποια ἐκπροσωπεῖ τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐθοήθησε ἡ Ἱερά Ἀποκάλυψις ἀνέκαθεν τούς Χριστιανούς νά ὑπομένουν καρτερικά τά μαρτύρια καί νά δίδουν τήν ὄμολογίαν των διά τόν Χριστόν.

Διά τοῦτο εἰς τάς ἡμέρας μας ὅπου ἀκούγονται οἱ βρυχηθμοί τοῦ θηρίου, οἱ ὄρθόδοξοι Χριστιανοί πρέπει νά μελετοῦν τήν Ἀποκάλυψιν, ἀφοῦ βέβαια ἀρχί-

«Πρόσεχε τόν ἔαυτόν σου ἀνθρώπε καί ἀσφάλιζε τήν ψυχήν σου. Ἡ Ἐκκλησία σοῦ τό φωνάζει διαρκῶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καί σοῦ προλέγει τά γεγονότα περί τοῦ Ἀντιχρίστου πρίν ἀκόμη ἐλθουν». ("Άγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων").

σουν πρώτα ἀπό τά Εὐαγγέλια καί τίς ἐπιστολές, διά νά καταρτίζωνται πνευματικά. Είναι ἀνάγκη νά ἐτοιμάζωνται μέ πολλή προσευχή καί νά συμμετέχουν εἰς τά μυστήρια τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καί Θείας Κοινωνίας διά νά ἔχουν τήν δύναμιν νά δώσουν τήν ὄμολογίαν τους καί ὅ,τι ἀπαιτήσουν οἱ καιροί.

Είναι εύτυχεῖς ὅσοι προετοιμάζονται 'κατ' αύτόν τόν τρόπον, διότι γίνονται μέτοχοι τῆς Χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καί δέν θά πλανηθοῦν ἀπό τίς ἐνέργειες τοῦ Ἀντιχρίστου· «μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καί οἱ ἀκούοντες τούς λόγους τῆς προφητείας καί τηροῦντες τά ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γάρ καιρός ἐγγύς» ('Αποκ. α', 3).

Τό χάραγμα τοῦ θηρίου ἔχει σχέσι μέ τήν προσκύνησιν καί τήν λατρείαν τοῦ Ἀντιχρίστου ως Θεοῦ. Δέν είναι ἀπλῶς μιά ἐξωτερική ἐπέμβασι, ἀλλά ἀποτελεῖ ἐσωτερικήν ἀποδοχήν καί ἀναγνώρισιν τοῦ Ἀντιχρίστου ως Θεοῦ. Σημαίνει κυρίως ἄρνησιν τοῦ Χριστοῦ. Καί οἱ συνέπειες πού ἀκολουθοῦν ἐπειτα είναι φοβερές. Χάνομε πλέον τήν εύλογίαν τοῦ Θεοῦ καί τήν ζωογόνον πνοήν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀρνηθήκαμε τόν σατανᾶ κατά τό "Ἄγιον Βάπτισμα· μέ τό χάραγμα ἐπιστρέφομε πάλιν εἰς αύτόν. Ο Χριστός ὅμως καί ὁ σατανᾶς δέν μπορεῖ νά συνυπάρχουν.

Ἡ εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου είναι τό ώραιότατον ὄμοιωμα τῆς Ἅγιας Τριάδος. Ἡ σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου θά είναι ἡ μεγαλυτέρα βεθήλωσις τῆς ἀχράντου εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου, ἡ μεγαλυτέρα καταφρόνησις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου, τό πιο ἀνόσιο ἔργο πού ἔγινε ποτέ. "Οντως φοβερά σατανική ἐπινόησις!"

Πρέπει νά μήν ἀσχολούμεθα μόνον μέ τό χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου καί νά ἀγνοοῦμε τήν δύναμιν τῆς σφραγίδος τοῦ Χριστοῦ. "Οταν γίνεται αύτό προκαλοῦμε μιά ἀνώφελη ἀνησυχία εἰς τούς Χριστιανούς, οἱ

όποιοι πρέπει νά άκολουθούν καί νά μιμοῦνται μόνον έκείνους τούς πιστούς τῶν ὅποίων «**τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ τό ὄνομα τοῦ Πατρός αὐτοῦ** (ἔχουν) γεγραμένον ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν» (Αποκ. ιδ', 1).

Ἡ σφραγίδα τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος πρέπει νά χαραχθῇ βαθειά μέσα εἰς τάς ψυχάς τῶν ἀγωνιζομένων Χριστιανῶν. Αὐτό εἶναι τό κυριώτερον ἔργο τῆς Ἐκκλησίας σήμερα.

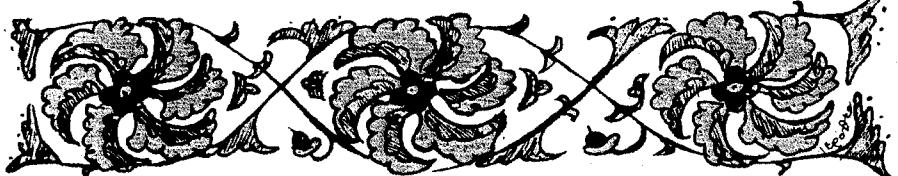
Ποῖος Χριστιανός δέν παίρνει θάρρος καί δέν ὑπολογίζει διόλου τάς θλίψεις καί τά μαρτύρια, ὅταν πληροφορήται, ὅτι ὀλόκληρος ὁ Ἀγγελικός κόσμος τόν παρακολουθεῖ, ἀλλά καί ὁ ἕδιος ὁ Χριστός ἐπεμβαίνει δυναμικά, διά νά ὀδηγήσῃ εἰς τόν Παράδεισον τήν Ἐκκλησίαν Του;

Διά τοῦτο ἃς ἀναφωνήσωμεν μετά τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «**Λογίζομαι γάρ ὅτι οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρός τήν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς**» (Ρωμ. η', 18), καί πάλιν: «**ὑμῖν ἔχαρισθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν**» (Φιλιππ. α', 29).

* * *

«Ἐπειδὴ ὁ κατάλογος τῶν ἐπί μέρους ἀγαθῶν εἶναι μεγάλος, δέν εἶναι εὔκολο νά περιληφθοῦν σέ ἀρίθμησι. Γι' αὐτό ὁ λόγος τά ἐδήλωσε περιληπτικῶς ὅλα με τό νά εἰπῃ ὅτι ὁ ἀνθρωπος ἔγινε κατ' εἰκόνα Θεοῦ· διότι τοῦτο εἶναι τό ἴδιο με τό νά εἰπῃ ὅτι ἔκαμε τήν ἀνθρώπινη φύσι μέτοχο καθε ἀγαθοῦ. Πράγματι, ἀν τό Θεῖο εἶναι πλήρωμα τῶν ἀγαθῶν, ἐκείνου δέ εἶναι εἰκὼν ὁ ἀνθρωπος, ἀρα ἡ εἰκὼν ἔχει ὄμοιότητα πρός τό ἀρχέτυπο κατά τό ὅτι εἶναι πλήρης καθε ἀγαθοῦ».

(Γρηγορίου Νύσσης ἔργα. Ε.Π.Ε. Τόμος 5ος σελίς 121).

Τό χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου

Ο Εύαγγελιστής Ἰωάννης περιέγραψε ὅλα τά προηγούμενα διά νά δείξῃ τήν ἀσφάλεια πού ἀπολαμβάνουν οἱ Χριστιανοί καί διά νά τονώσῃ τό φρόνημα νά μήν ύποκύψουν ἀπό τίς διώξεις καί τίς πιέσεις τοῦ Ἀντιχρίστου. Τό Θηρίον αὐτό τό ὅποιον ἐξέρχεται ἐκ τῆς Θαλάσσης δέν ἔχει καμμία ἔξουσία εἰς τούς πιστούς Χριστιανούς, οὕτε μπορεῖ νά τούς χαράξῃ τήν σφραγίδα του. «Ἐχει μόνον ἔξουσία εἰς αὐτούς οἱ ὅποιοι δέν καλύπτονται ἀπό τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ καί δέχονται μέσα τους τίς ἐνέργειες τοῦ Ἀντιχρίστου. «Οταν κανείς ἀναγνωρίζῃ καί πράττη αὐτά τά ὅποια θέλει ὁ Ἀντίχριστος καί τά ὅποια εἶναι ἀντίθετα πρός τόν νόμον τοῦ Θεοῦ, τότε δέχεται τήν ἐνέργειαν τοῦ Ἀντιχρίστου.

Τό ἄλλο Θηρίον τό ὅποιον θγαίνει ἀπό τήν γῆν καί είχε δύο κέρατα, ὅμοια πρός τά κέρατα τοῦ ἀρνίου, ὡμιλοῦσε ὅμως ὡς δράκων, εἶναι ὁ ψευδοπροφήτης, πού ὑπό τό ἐξωτερικό φαινόμενον τοῦ προβάτου κρύπτει τόν λύκον καί τόν σατανᾶν. Τό Θηρίον αὐτό εἶναι ὑποτεταγμένον εἰς τό πρῶτον Θηρίον καί ἐκτελεῖ τάς ἐντολάς του. Προετοιμάζει τόν ἐρχομόν τοῦ Ἀντιχρίστου καί πλανᾶ τούς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι εἶναι προσκολλημένοι εἰς τά φθαρτά καί τά γῆινα καί δέν ἔχουν θεμελιωμένη τήν πίστιν τους εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ἐξαναγκάζει τούς μικρούς καί τούς μεγάλους, τούς πλουσίους καί τούς πτωχούς, τούς ἐλευθέρους καί τούς δούλους, «**ἴνα δώσουσιν αὐτοῖς χά-**

ραγμα ἐπί τῆς χειρός αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν» ('Αποκ. Ιγ', 16).

Τό χάραγμα είς τό δεξιό χέρι ἢ είς τό μέτωπο σημαίνει τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἔφαρμογήν τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Σημαίνει τήν ὑποταγήν τῶν πράξεων καὶ τῶν σκέψεων τοῦ ἀνθρώπου είς τόν Ἀντίχριστον. Ἡ ἀνεξάλειπτος αὐτή σφραγίδα είναι σημεῖον κυριότητος καὶ ἀπόδειξις ἀρνήσεως τῆς σφραγίδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ὅποιαν ἐλάθομεν κατά τήν βάπτισιν.

Θά ὄργανώσῃ ἔτσι τά πράγματα ὁ ψευδοπροφήτης, ὥστε νά μή μπορῇ κανείς νά ἀγοράσῃ ἢ νά πωλήσῃ, ἐκτός ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔχουν τήν σφραγίδα τοῦ Θηρίου. Ἡ ἀπειλή, ὁ φόβος καὶ ἡ πλάνη τοῦ ψευδοπροφήτου θά ἔχουν ώς ἀποτέλεσμα νά παρασυρθοῦν πολλοί είς τό ὄλεθριον σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου. Τελικῶς ὅμως δέν θά δεχθοῦν ὅλοι τό σφράγισμα. Δέν θά γονατίσουν ὅλοι είς τό Θηρίον. "Οπως οἱ τρεῖς παῖδες δέν ἔκλιναν γόνυ νά προσκυνήσουν τήν εἰκόνα τοῦ Ναθουχόδονόσορος, ἔτσι καὶ οἱ πιστοί τοῦ Χριστοῦ στρατιώται δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τό χάραγμα τοῦ Θηρίου, διότι είναι σφραγισμένοι μέ τήν λυτρωτική σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἔννοια τῆς σφραγίδος τοῦ Ἀντιχρίστου.

«Ἡ ἔννοια τῆς βούλας θέλει νά λεγη: ἀρνοῦμαι τόν ποιητήν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ἀρνοῦμαι τό ἄγιον Βάπτισμα· ἀρνοῦμαι ὅτι λατρεύω τόν Χριστόν καὶ γίνομαι ἴδικός σου δοῦλος· ἀρνοῦμαι τήν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἀγαπῶ τήν κόλασιν· ἀρνοῦμαι τόν Σταύρον καὶ δεσχομαι τήν ἴδικήν σου βούλαν. Τοιαύτην ἔννοιαν θέλει ἔχη ἡ βούλα ἐκείνη τοῦ πλάνου Ἀντιχρίστου». ("Άγιος Ἰηττόλυτος Πάπας Ρώμης").

Τά δύο Θηρία. 'Αποκ. Ιγ', 1-18. «...καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης Θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλάς ἐπτά, καὶ ἐπί τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα... Καὶ εἶδον ἄλλο Θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ώς δράκων... Καὶ ποιεῖ πάντας, τούς μικρούς καὶ τούς μεγάλους, καὶ τούς πλουσίους καὶ τούς πτωχούς, καὶ τούς ἐλευθέρους καὶ τούς δούλους, ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπί τῆς χειρός αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν, καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μή ὁ ἔχων τό χάραγμα, τό ὄνομα τοῦ Θηρίου ἢ τόν ἀριθμόν τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τόν ἀριθμόν τοῦ Θηρίου· ἀριθμός γάρ ἀνθρώπου ἐστί· καὶ ὁ ἀριθμός αὐτοῦ χξς'».

Ἐνῶ τοιαῦτα σχέδια ἀπεργάζεται ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου διά νά ἔξαπλώσῃ τήν κοσμοκρατορίαν του, ὁ οὐράνιος Ἀγγελικός κόσμος δέν παραμένει ἀπαθῆς· παρατηρεῖται ἐκεῖ μιά ἔντονη κινητοποίησις τήν ὅποιαν, ἃς παρακολουθήσωμεν προσεκτικά.

Ἐνας ἄγγελος ἀπό τὸν οὐρανὸν ἐφώναξε μέ δυνατή φωνή: "Οποιος προσκυνεῖ τὸ Θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ δέχεται νά χαραχθῇ εἰς τὸ μέτωπό του ἡ εἰς τὸ χέρι ἡ σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, αὐτός θά πή ἀπό τὸν οἶνον τοῦ Θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, πού ἔχει κερασθῆ καὶ ἔτοιμασθῇ ἀνόθευτος καὶ δριμύς εἰς τὸ ποτήριον τῆς ὄργῆς του καὶ θά βασανισθῇ μέ φωτιά καὶ θειάφι ἐμπρός εἰς τοὺς ἀγίους ἀγγέλους καὶ ἐμπρός εἰς τὸ Ἀρνίον· **"καὶ ὁ καπνός τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀνεβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπauσιν ἡμέρας καὶ νυκτός οἱ προσκυνοῦντες τὸ Θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ"** ("Αποκ. ιδ', 11).

Ἀκούσατε τὸ φοβερὸν μήνυμα τοῦ ἀγγέλου; Προσέξατε ποῖος θά δεχθῇ αὐτήν τὴν ἀνυπόφορον τιμωρίαν; Αὐτός πού δέχεται τὸ χάραγμα τοῦ Θηρίου εἰς τὸ μέτωπόν του ἡ εἰς τὸ χέρι του. Ἀκολουθοῦν τὸν Ἀντίχριστον καὶ σφραγίζονται ἀπό αὐτόν, ὅσοι ἀμαρτάνουν θανάσιμα, διότι **ἡ ἀμαρτία εἶναι σφραγίδα τοῦ σατανᾶ**. Ἀκολουθοῦν τὸν Ἀντίχριστον οἱ αἰρετικοί, οἱ Μασῶνοι, οἱ ἀθεϊσταί, οἱ Σιωνισταί, τὸ Ρόταρυ καὶ ὅσοι δέχονται τίς διάφορες παραθρησκείες.

Θά ἀκολουθήσουν τὸν Ἀντίχριστον ὅσοι ὀλιγοπιστήσουν, ὅσοι δειλιάσουν αὐτές τίς πονηρές ἡμέρες πού ἔρχονται καὶ ἥδη ἔφθασαν καὶ θά δεχθοῦν τήν νέαν ταυτότητα μέ τὸν ἀριθμόν τοῦ Θηρίου τὸ 666.

"Ολοι αύτοί θά πιοῦν ἀπό τὸ πικρό ποτήρι τῆς ὄργῆς τοῦ Θεοῦ. "Ολοι αύτοί προειδοποιοῦνται ἀπό τὸν ἄγγελο ὅτι τούς περιμένει αἰῶνία καταδίκη: **"ὁ καπνός τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰῶνων ἀναβαίνει"**.

Καί ἐπακολουθοῦν φοβερώτερες τιμωρίες διά τούς προσκυνοῦντας τὸ Θηρίον: **"Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος ἄγγελος καὶ ἔξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακόν καὶ πονηρόν ἐπί τούς ἀνθρώπους τούς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ Θηρίου καὶ τούς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόναν αὐτοῦ"** ('Αποκ. ιστ', 2).

Ἡ τιμωρία αὐτή θά εἶναι πολλή ὀδυνηρή διά τούς προσκυνοῦντας τὴν εἰκόνα τοῦ Θηρίου. Τό σφράγισμα ἦταν διά τούς ἀπίστους μέσον σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπό τάς διώξεις. Τώρα ὅμως γίνεται χαρακτηριστικόν γνώρισμα τῆς φοβερᾶς ὀδύνης τοῦ ἔλκους.

«Προσέχετε, ἀδελφοί μου, τὴν ὑπερθολήν τοῦ Θηρίου, διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. "Αρχεται ἀπό τὴν κοιλίαν, ἵνα ὅταν τίς μή ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῇ νά λάβῃ τὴν σφραγίδα ἐκείνου· ὅχι ώς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα καὶ εἰς τὸ μέτωπον, διά νά μή ἔχῃ ἔξουσίαν ὁ ἀνθρωπος νά κάμη μέ αὐτήν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τὸ μέτωπον νά σημειώσῃ τὸ "Ἄγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου".

("Οσιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος").

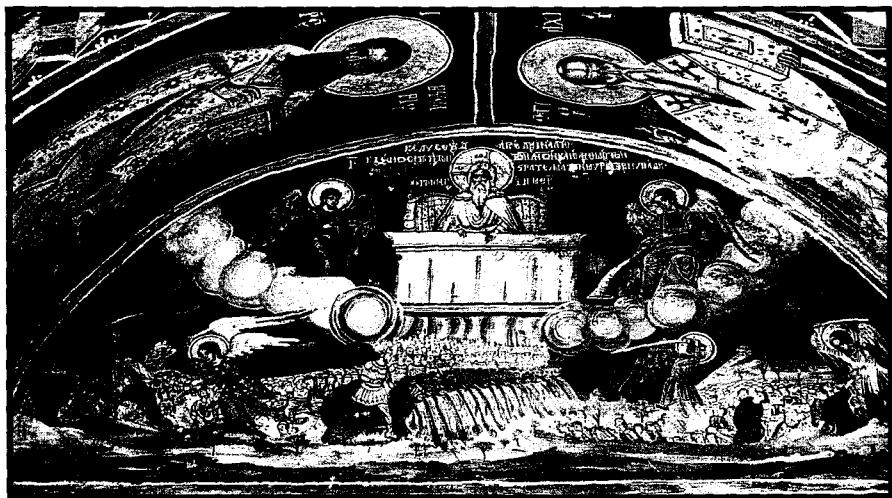
Οἱ χριστιανοί εἶναι οἱ νομοταγέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν οἱ νόμοι δέν προσβάλλουν τάς θρησκευτικάς των πεποιθήσεις. "Οταν συμβαίνη τό ἀντίθετον, τότε, **"Πειθαρχοῦντες Θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις"** ("Πράξ. ε', 29), εἰσερχόμεθα εἰς τὴν παρανομίαν, ἀδιαφοροῦντες διά τάς συνεπείας. Νόμοι τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ἐπέβαλλον τήν θυσίαν εἰς τά εἰδωλα, ἀλλ' οἱ πιστοί δέν ύπήκουον. Νόμοι τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἐπέβαλλον κατά καιρούς τόν Ἀρειανισμόν ἡ τόν Μονοθελητισμόν ἡ τήν Εἰκονομαχίαν, ἀλλ' οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπέλεγον τήν «ἄγιαν παρανομίαν»...

† Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος

Μακάριος ὁ γρηγορών

Ο ἔκτος ἄγγελος ἔχει τὴν φιάλην εἰς τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Καί ἐξηράνθη τὸ νερό τοῦ ποταμοῦ. Προετοιμάζεται ἔτσι ὁ δρόμος τῶν βασιλέων οἱ ὅποιοι ἥρχοντο ἀπό τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς. Πρόκειται διά τὸν τελευταῖον πόλεμον τῆς ιστορίας, τὸν φοβερὸν Ἀρμαγεδῶνα ὁ ὅποιος θά γίνη πρὸ τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ο πόλεμος αὐτὸς χαρακτηρίζεται ως «ἡμέρα μεγάλη τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος» ('Αποκ. ιστ' 14). Κατά τὸν πόλεμον αὐτὸν θά γίνη ὁ ἀλληλοσπαραγμός τῆς ἀνθρωπότη-

«Καὶ ὁ ἔκτος ἄγγελος ἔξεχε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμόν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὑδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπό ἀνατολῆς ἥλιου... Καὶ συνήγαγεν αὐτούς εἰς τόπον τὸν καλούμενον Ἐθραΐστι Ἀρμαγεδῶν» ('Αποκ. ιστ', 12, 16).

τος, ἡ ὅποια ἀκολούθησε τὸν Ἀντίχριστον καὶ ἀρχισε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἔκκλησίας.

Τά δεινά τά ὅποια ἔρχονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα θά κορυφωθοῦν εἰς τὰ ἔσχατα. Θά πραγματοποιηθῇ ἡ σύγκρουσις τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους μετά τῶν δυνάμεων τοῦ φωτός. "Ολων τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων

μετά τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ. Διά τοῦτο καὶ ὁ Ἱερός συγγραφεὺς ὑπογραμμίζει τήν ἐπιθεβλημένην προετοιμασίαν καὶ ἐγρήγορσιν τῶν πιστῶν: «**Ίδού ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τά ἴματια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνός περιπατῇ καὶ βλέπωσι τήν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ**» (Ἀποστ. ιστ', 15).

Ἐπιβάλλεται νά ὑπάρξῃ ἐπαγρύπνησις καὶ ψυχική προετοιμασία. Εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχουν στολισθῆ ὅι πιστοί μέ τά λευκά ἴματια τῆς ἀγνότητος καὶ τῶν ἄρετῶν. Εἶναι ἀναγκαῖον νά ἔχουν ἐξοπλισθῆ μέ τήν πνευματικήν πανοπλίαν καὶ νά ἀγιάζωνται διά τῶν Ἱερῶν μυστηρίων τῆς ἐξομολογήσεως καὶ θείας κοινωνίας.

Πόσο θερμαίνει καὶ στερεώνει ὁ προαναγγελόμενος ἔρχομός τοῦ Κυρίου τίς ψυχές τῶν Χριστιανῶν διά νά μή ὀλιγοπιστήσουν. Ἀκόμη καὶ ἡ ἄψυχος δημιουργία προσδοκᾶ τόν ἔρχομό τοῦ Κυρίου. «**Εὔφραινέσθωσαν οἱ ούρανοί καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τό πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τά πεδία καὶ πάντα τά ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τά ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπό προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τήν γῆν. Κρινεῖ τήν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ**» (Ψαλμός 95, 11-13).

Φθάνομε πρός τό τέλος τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος. Τά γεγονότα τοῦ παγκοσμίου δράματος κορυφώνονται καὶ τό μεγαλειώδες σχέδιο τοῦ Θεοῦ διά τήν σωτηρίαν τῆς Ἑκκλησίας του καὶ τῶν παιδιῶν τῆς ὀλοκληρώνεται κατά γράμμα.

Θά παρακολουθήσωμε τήν μιαρή γυναικά, τήν Βασιλῶνα, τήν φρικτήν τιμωρίαν της καὶ τά αἴτια τῆς καταστροφῆς αὐτῆς· τόν Θρῆνον τῶν διεφθαρμένων βασιλέων, τῶν παρανόμων ἐμπόρων καὶ τῶν ναυτικῶν διά τήν καταστροφήν τῆς Βασιλῶνος. Θά παρακολουθήσωμε ἀκόμη τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σύμπαντος κό-

σμου ἀπό τήν πτῶσιν τῆς νοητῆς Βασιλῶνος. Ἀκολουθεῖ ἡ τιμωρία καὶ ἡ συντριβή τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τοῦ ψευδοπροφήτου. Ὁδηγούμεθα ἔπειτα εἰς τήν τελικήν κρίσιν τοῦ κόσμου, εἰς τήν καινήν κτίσιν καὶ εἰς τήν Θαυμάσια εἰκόνα τῆς νέας Ἱερουσαλήμ. Θά ἐκπλαγοῦμε ἀπό τήν ὑπερκόσμια αἴγλη καὶ δόξα τοῦ παραδείσου τόν ὅποιον ἔχει ἐτοιμάσει ἀπό καταβολῆς κόσμου ὁ "Ἄγιος Θεός διά τούς γεγραμμένους εἰς τό βιβλίον τῆς ζωῆς.

Θά συγκεντρωθοῦν ἐκεῖ 200 ἑκατομμύρια στρατός καὶ θά γίνη ἡ σφοδρά αὐτῇ συγκρουσίς ὥπερ προφητικά μᾶς τό περιγράφει ὁ Ἰεζεκιήλ: «**Ταῦς λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἀν ἐλθῃ Γώγ ἐπί τήν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ (ἐναντίον δηλαδὴ τῆς Ἔκκλησίας)... καὶ καλέσω ἐπ' αὐτόν πάν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ ἔσται καὶ κρινῶ αὐτόν θανάτῳ... καὶ πῦρ καὶ θείον βρέξω ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπί πάντας τούς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλά μετ' αὐτοῦ καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἔθνων πολλῶν, καὶ γνωσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος».**

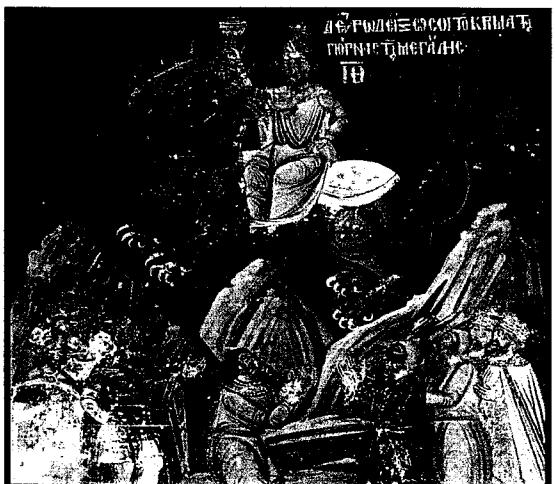
(Ιεζεκιήλ λη' 18, 23).

Τό Θηρίον καί ἡ Βαβυλών

Ηλθεν, λέγει ό ιερός συγγραφεύς, ἔνας ἀπό τούς ἐπτά ἀγγέλους οἱ ὅποιοι εἶχον τίς ἐπτά φιάλες καὶ ώμίλησε μαζύ μου καὶ μοῦ εἶπε: «**δεῦρο δείξω σοι τό κρῆμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπί ύδατων πολλῶν, μεθ' ἣς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τήν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς» ('Αποκ. ΙΖ', 1-2).**

"Ελα νά σοῦ δείξω τήν καταδίκην καί τήν κατάκρισιν τῆς πόλεως, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς ἀποστασίας της ἀπό τὸν οὐράνιον Νυμφίον εἶναι πόρνη. Ἡ μεγάλη αὐτῆς πόρνη κάθεται ἐπάνω εἰς πολλά νερά, πού συμβολίζουν λαούς καί ἔθνη μέ γῆινα καί σαρκικά φρονήματα. Μέ αὐτήν ἐπόρνευσαν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἀπό τὸν οἶνον τῆς πορνείας της, δηλαδή τήν ἡθικήν ἐξαχρείωσιν καί τήν εἰδωλολατρίαν, τήν ὁποίαν ἐκπροσωπούσε

Καί μέ μετέφερε
«εἰς ἔρημον ἐν πνεύ-
ματι καὶ εἶδον γυ-
ναικα καθημένην ἐπί^{το}
τό Θηρίον τό κόκκι-
νον, γέμον ὄνόματα
βλασφημίας, ἔχον κε-
φαλάς ἐπτά καὶ κέρα-
τα δέκα»

('Αποκ. Ιζ', 3).

τότε ή Ρώμη πού ώμοιάζε πρός τήν ἀρχαίαν Βαθυλῶνα.

Καὶ ἡ γυναικα αὐτή ἐφόρει ἔνδυμα πορφυροῦν πού
ῆτο αἰματοθαμμένο καὶ ἦταν στολισμένη μέ χρυσᾶ κο-
σμήματα καὶ πολυτίμους λίθους καὶ μέ μαργαριτάρια.
Κρατοῦσε εἰς τό χέρι της ποτήριον χρυσόν γεμάτον
ἀπό τά βδελύγματα τῆς εἰδωλολατρίας της καὶ ἀκόμη
ἐέκρατει τά ἀκάθαρτα ἔργα τῆς διαφθορᾶς, μέ τά
ὅποια ἐμόλυνε τήν γῆν διά τῆς ἀποστασίας της ἀπό
τόν οὐράνιον Νυμφίον. Τό ὄνομά της εἶναι γραμμένο
εἰς τό μέτωπό της: «μυστήριον, Βαθυλών ἡ μεγάλη, ἡ
μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς» (Ἀ-
ποκ. Ιζ', 5).

‘Η ἀρχαία Βαθυλῶνα ἐθασάνιζε πολύ τόν Ἰσραηλιτίκόν λαόν ὁ ὅποιος εἶχε καταστῆ αἰχμάλωτος αὐτῆς. Μέ αὐτήν ὅμως τήν Βαθυλῶνα ἔμοιαζε τότε ἡ Ρώμη, ἡ ὅποια ἦτο κέντρον ἀκολασίας καὶ εἰδωλολατρίας καὶ ἔχουσε ποτάμια τό αἷμα τῶν Χριστιανῶν. Συμβολίζει ὅμως τό ὄνομα Βαθυλών κάθε πρωτεύουσα ἡ ὅποια γίνεται κέντρον ἀποστασίας καὶ διαφθορᾶς.

Σήμερον ἔνα τέτοιο κέντρον είναι ή Δύσις, ή όποια προετοιμάζει τόν ἐρχομόν του Ἀντιχρίστου καί ἐπηρεάζει ὅλους τούς λαούς τῆς γῆς.

Καί είδα τήν γυναίκα νά μεθᾶ ἀπό τό αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ τούς ὅποίους κατεδίωκε καὶ ἐθαύμασα ἀπό τό θέαμα αὐτό. Καί μοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος. Διατί ἐθαύμασες; Ἐγώ θά σοῦ ἔξηγήσω τό ἀκατανόητον καὶ ἄγνωστον μυστικόν τῆς γυναικός καὶ τοῦ θηρίου, πού τήν βαστάζει, καὶ τό ὅποῖον ἔχει τάς ἑπτά κεφαλάς καὶ τά δέκα κέρατα.

Αἱ ἑπτά κεφαλαὶ σημαίνουν ἑπτά βασιλείας καὶ ἀντιθέους κοσμοκρατορίας. Αἱ πέντε ἡσαν προχριστιανικαί καὶ ἔπεσαν. (Ἡ αἰγυπτιακή, ἡ ἀσσυριακή, ἡ βαβυλωνιακή, ἡ περσική, καὶ ἡ ἐλληνική). Ὡς ἕκτη θεωρεῖται ἡ ὑπάρχουσα τότε ρωμαϊκή. Ἐθδόμη δέ κοσμοκρατορία θά είναι τοῦ Ἀντιχρίστου. Καὶ τά δέκα κέρα-

τα σημαίνουν δέκα βασιλεῖς, οί όποιοι δέν ἔβασίλευσαν ἀκόμη ἔως τώρα. Αύτοί θά βασιλεύουν πολύ ὀλίγον χρόνον ὡς σύμμαχοι τοῦ Θηρίου.

Διά τοῦ συμβολικοῦ ἀριθμοῦ ἐπτά πρέπει νά ἐννοήσωμεν τό σύνολον τῶν προχριστιανικῶν καί μεταχριστιανικῶν ἀντιθέων κρατῶν τῶν ὑπό τοῦ Θηρίου κατευθυνομένων· διά δέ τοῦ συμβολικοῦ πάλιν ἀριθμοῦ δέκα τό σύνολον τῶν ὑποτελῶν εἰς τό Θηρίον ἡγεμόνων κατά τούς μετά Χριστόν χρόνους.

«Τό Θηρίον ὁ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβάνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν» (Αποκ. ΙΖ', 8).

Τό Θηρίον ὅπου εἶδες, είναι αἱ ἐμπνεόμεναι ὑπό τοῦ σατανᾶ ἄθεοι κοσμοκρατορίαι, αἱ όποιαι ἦσαν καὶ ἀνέζησαν εἰς τήν κοσμοκρατορίαν τῆς Ρώμης, ἡ όποια θά πέσῃ καί είναι σάν νά μή ὑπάρχῃ. Καί μέλλει νά ἐπανέλθῃ τό Θηρίον αύτό ἀπό τήν ἀβύσσον διά τῶν ἀθέων καί ἀντιχρίστων κοσμοκρατοριῶν, πού θά διαδεχθοῦν τήν κοσμοκρατορίαν τῆς Ρώμης καί διά τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ πηγαίνει εἰς ὅλεθρον καί ἔξαφανισμόν.

Ἐδῶ παρατηροῦμε τάς ἔξης διαδοχικάς χρονικάς καταστάσεις τοῦ Θηρίου.

a. **«Τό Θηρίον ὁ εἶδες, ἦν»**, ἥτο. Είναι ὁ πρό Χριστοῦ χρόνος, ὅπου ἐνεργοῦσε ὁ διάβολος μέ τήν εἰδωλολατρίαν πού τότε κυριολεκτικά ἐπικρατοῦσε.

b. **«οὐκ ἔστι»**, δέν ὑπάρχει. Είναι ὁ Χρόνος τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπό τήν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς δευτέρας Παρουσίας. Ἡ Σταυρική Θυσία τοῦ Χριστοῦ ἐμείώσε τήν δύναμιν τοῦ διαβόλου. "Αρχισε ἡ συντριβή τοῦ διαβόλου καί θά ἐπακολουθήσῃ ἡ ὁριστική καταστροφή αύτοῦ κατά τό τέλος τοῦ κόσμου.

γ. **«μέλλει ἀναβάνειν»**. Πρόκειται νά ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς ἀβύσσου. Αύτός είναι ὁ χρόνος τῆς δράσεως τοῦ Ἀντιχρίστου. Είναι τά 3,5 χρόνια ὅπου θά ἐπικρατήσῃ

ἡ κοσμοκρατορία του.

δ. **«καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν»**. Ἐδῶ θεβαιώνεται ἡ συντριβή καί ἡ ἔξαφάνισις κάθε ἀντιχρίστου δυνάμεως. Ἡ ἀπώλεια θά είναι ἡ κατάληξις ὅλων τῶν ἀντιχρίστων δυνάμεων. Ὁ ὄλεθρος καί ἡ ἀπώλεια περιμένει καί τόν Ἀντιχρίστον κατά τό τέλος τοῦ κόσμου.

Μεγαλυνάριον Ἀρχαγγέλων

Πρόκριτοι Δυνάμεων νοερῶν,
Μιχαὴλ πρωτάρχα, καί λαμπρόμορφε Γαβριήλ, σύν ταῖς οὐρανίαις, αἵτετε στρατηγίαις, ἡμῖν καταπεμφθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

«Ἐκεῖνος ὁ πλανεμένος καί μάταιος, ὁ ἀντίχριστος, θά ταλαιπωρήσῃ ὑπερβολικά τούς Χριστιανούς τῆς ἐποχῆς του, μέχρι τήν τελευταία τους ἀναπνοή μέ θλίψεις καί φοβερές τιμωρίες. "Οποιος δέν πλανηθῇ καί δέν πιστέψῃ εἰς αὐτόν, θά ἀναδειχθῇ ἐκλεκτός καί ἄξιος φίλος τοῦ Χριστοῦ. "Ολοι θεβαιώς οἱ ἄγιοι είναι μακάριοι. Τρισμακάριοι ὅμως θά είναι οἱοι μαρτυρήσουν τήν ἐποχή τοῦ ἀντιχρίστου»

(Ἄγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός).

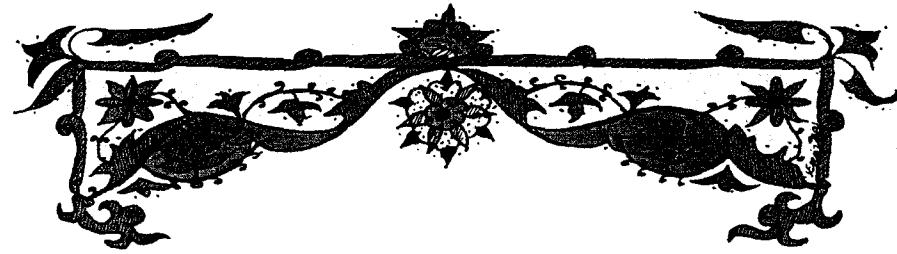
„Επεσεν, έπεσε Βαβυλών ἡ μεγάλη

Υστερα ἀπό αύτά, συνεχίζει ὁ Ἱερός συγγραφέυς, εἶδα ἄλλον ἄγγελον νά κατεβαίνη ἀπό τὸν οὐρανόν, ὁ ὅποῖος εἶχε ἔξουσία μεγάλη καὶ ἡ γῆ ἐλαμψε καὶ ἐφωτίσθη ἀπό τὴν μεγάλην δόξαν του. Καὶ ὁ ἄγγελος αὐτός ἐφώναξε μέ δυνατή φωνή καὶ εἶπεν: «**„Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακή παντός πνεύματος ἀκαθάρτου...“**» ('Αποκ. Ιη', 2).

Πρέπει ἐδῶ νά ύπογραμμίσωμεν ὅτι, ὅταν γίνεται λόγος διά τὴν πτῶσιν τῆς Βαβυλῶνος, ἐννοεῖται μέν ἡ εἰδωλολατρική Ρώμη, δηλοῦται δέ εἰς τὸ βάθος κάθε ἀντίχριστος ἔξουσία καὶ κοσμοκρατορία ἡ ὅποια τελικῶς θά ἔχῃ τὴν ἴδια τύχη μέ τὴν Βαβυλῶνα - Ρώμη. Ἡ καταστροφή περιμένει καὶ τὴν πρωτεύουσα τοῦ Ἀντιχρίστου εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ βία τοῦ Ἀντιχρίστου ἔχει προσωρινό χαρακτῆρα. "Ολα τά ἔθνη τά ὅποια πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ διά μέσου τῶν αἰώνων θά καταστραφοῦν. Τὴν ἀποστασία καὶ τὴν ἀσέθεια τὴν διαδέχεται ἡ δικαία ὄργη τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτή τὴν πτῶσι πανηγυρίζει ὁ ἄγγελος ἀπό τὸν οὐρανό καὶ τὴν προεξαγγέλλει μέ βροντερή φωνή.

«**„Οταν πλησιάζῃ ὁ καιρός τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀντιχρίστου θά σκοτισθῇ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων ἀπό τὰ πάθη τῆς σαρκός καὶ θά πληθυνθῇ σφόδρα ἡ ἀσέθεια καὶ ἡ ἀνομία· τότε ἀρχεται ὁ κόσμος νά γίνεται ἀγνώριστος.“**

("Οσιος Νειλος ὁ Μυροβλήτης").

„Εξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου

Σις τό σημεῖον αὐτό παρεμβάλλεται μιά παρένθεσις χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως διά τούς πιστούς. Ἀκούγεται μιά φωνή ἀπό τὸν οὐρανόν, ἡ ὅποια καλεῖ τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ νά φύγη μακριά ἀπό τὴν πόλιν αὐτήν, διότι ἔρχεται εἰς αὐτήν ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ.

«**„Καί ἥκουσα ἄλλην φωνήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μή συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μή ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς λάθητε“** ('Αποκ. Ιη', 4).

Ἡ φωνή αὐτή πού ἥκουσε ὁ Ἰωάννης είναι τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ τί λέγει τό μήνυμα αὐτό;

„Εξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου.“

Πόσο προνοεῖ καὶ μεριμνᾷ ὁ "Ἄγιος Θεός διά τὴν Ἐκκλησίαν του, διά τὸν πιστόν λαόν του! Καὶ πόσο πρέπει ἐμεῖς νά ύπακούωμεν εἰς τὴν φωνήν του καὶ εἰς τάς σωτηρίους ἐντολάς του!

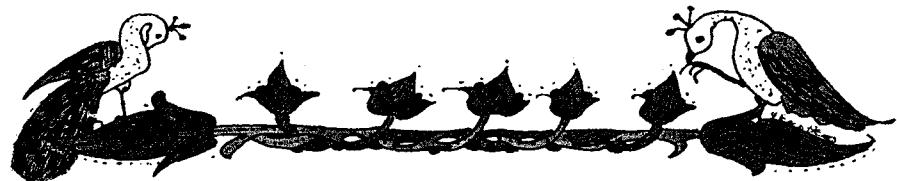
Φύγετε μακριά, λέγει, ἀπό τὴν πόλι αὐτή, ἐσεῖς πού είσθε ὁ λαός μου, διά νά μή γίνετε συμμέτοχοι καὶ συνυπεύθυνοι εἰς τάς ἀμαρτίας αὐτῆς καὶ νά μή λάθετε καὶ ἐσεῖς μέρος ἀπό τάς τιμωρίας καὶ τάς πληγάς μέ τάς ὅποιας θά τιμωρηθῆ.

Ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτή τῶν πιστῶν δέν είναι μόνον τοπική. Ἐννοεῖται κυρίως ἀπομάκρυνσις ἀπό τὰ ἔργα τῆς ἀμαρτίας. Εἰς τὴν φοβεράν αὐτήν δοκιμασίαν, πού θά περάσῃ ἡ Ἐκκλησία, μόνο μέ ἐντονο Χριστιανικό ἀγῶνα καὶ προσοχή καὶ προσευχή θά κατορθώσουν οἱ πιστοί νά ξεφύγουν ἀπό τὴν παγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου.

‘Ο σύγχρονος άποστάτης κόσμος ἔχασε τήν εύλογίαν καί τήν χάριν τοῦ Θεοῦ. Ή ἀναλγησία, ή βλασφημία, ή ἀνηθικότης, ή θηριωδία, ο παράνομος πλουτισμός σκορποῦν ἔνα σκοτάδι καί μιά δυσωδία εἰς τήν ἀνθρωπότητα, ή ὅποια εἶναι ἔτοιμη νά καταρρεύσῃ: «ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ» (΄Αποκ. ιη', 5). “Εφθασαν αἱ ἀμαρτίαι τῆς ἀμαρτωλῆς αὐτῆς πόλεως μέχρι τοῦ οὐρανοῦ καί ἤλθε ἡ ὥρα, ὅπου ο Δικαιοκρίτης Θεός θά ἐπέμβη νά ἀποκαταστήσῃ τά πάντα.

΄Η πτῶσις καί ή τιμωρία θά ἔλθῃ αἴφνιδιαστικά: «Σέμιά ἡμέραν θά ἔλθουν ὄλαι αἱ πληγαὶ τῆς καί θάνατος καί πένθος καί πεῖνα καί θά κατακαῇ μέ φωτιά, διότι εἶναι ισχυρός ὁ Κύριος ὁ Θεός, πού κατέκρινε καί κατεδίκασε αὐτήν» (΄Αποκ. ιη', 8).

Καί νά τώρα πού ὁ Πολυεύσπλαχνος Θεός καλεῖ τόν πιστόν λαόν του νά πραγματοποιήσῃ αὐτήν τήν ἔξιδον. Νά ἀπομακρυνθῇ ἀπό τόν μάταιον καί φθαρτόν κόσμον καί νά μή συσχηματίζεται μέ τόν τρόπον ζωῆς αὐτοῦ διά νά κρατήσῃ ἄμωμον τήν ὄρθόδοξον πίστιν αὐτοῦ: «ἀσπιλον ἔσαυτόν τηρεῖν ἀπό τοῦ κόσμου» (Ιακώβου α', 27).

΄Ο Θρῆνος τῶν βασιλέων, τῶν ἐμπόρων καί τῶν ναυτικῶν

Z αφνικά βλέπουν νά κατακαίεται καί νά συντρίβεται ἡ Βαβυλῶνα. Θρηνολογοῦν καί κόπτονται οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὅποιοι ἐπόρνευσαν μαζύ της. Στέκονται ἀπό μακριά ἀπό τόν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της καί λέγουν: «΄Αλλοίμονον, ἀλλοίμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ δυνατή, διότι μέσα εἰς μίαν ὥραν ἤλθεν ἡ κατάκρισις καί ἡ τιμωρία σου» (΄Αποκ. ιη', 10).

Κλαίουν καί πενθοῦν καί οἱ ἄσπλαγχνοι καί σκληροί καί ἀπάνθρωποι ἔμποροι καί ναυτικοί, διότι ἔχασαν τήν πηγήν τοῦ παρανόμου πλουτισμοῦ τους καί λέγουν. «΄Αλλοίμονον, ἀλλοίμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, πού εἶχεν ἐνδυθῆ βασιλικόν ἔνδυμα βύσσινον καί πορφυροῦν καί κόκκινον καί ἦταν χρυσωμένη καί στολισμένη μέ χρυσᾶ κοσμήματα καί λίθον πολύτιμον καί μαργαριτάρια. Άλλοίμονον, «ὅτι μιᾶ ὥρα ἡρημάθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος!» (΄Αποκ. ιη', 16).

«Ο Θεός ἀγαπᾷ τήν Έλλάδα. Άφοῦ δέν χαθήκαμε σέ τόσες περασμένες μπόρες, δέν θά χαθοῦμε καί στήν τωρινή Θύελλα. Ο λαός ἔχει κρυμμένη δύναμη γιά ώρες ἀνάγκης». (Γέρων Παϊσιος).